

„Muškarac i žena“

Na općoj audijenciji 15. travnja, papa Franjo je govorio o razlici i komplementarnosti muškarca i žene, utemeljenju braka i obiteljima.

19.04.2015.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja kateheza posvećena je središnjem gledištu teme obitelji: velikom daru koji je Bog dao ljudskom rodu stvaranjem muškarca i žene i sakramentom ženidbe. Ova i sljedeća kateheza odnose se na

razliku i komplementarnost muškarca i žene, koji predstavljaju krunu stvaranja. Dvije koje slijede nakon njih bit će posvećene ostalim temama vezanim uz brak.

Započinjemo kratkim komentarom na prvi izvještaj o stvaranju iz Knjige Postanka. Tu čitamo da je Bog, nakon što je stvorio svemir i sva živa bića, stvorio remek-djelo, to jest čovjeka, kojeg je stvorio na svoju sliku: „na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih“ (Post 1, 27), tako kaže Knjiga Postanka.

Kao što svi znamo, spolna razlika prisutna je u mnogim oblicima života, u dugačkom nizu živih bića. Ali samo su muškarac i žena stvoreni na Božju sliku i priliku: u biblijskom tekstu to se ponavlja tri puta u dva retka (26-27): muškarac i žena su Božja slika i prilika. To nam govori da nije muškarac promatran zasebno Božja slika, niti je žena promatrana

zasebno Božja slika, već su muško i žensko kao par Božja slika. Razlika između muškarca i žene nije zbog suprotstavljanja ili podređenosti, već radi zajedništva i rađanja, uvijek na Božju sliku i priliku.

Iskustvo nas to uči: ljudsko biće kako bi sebe bolje upoznalo i skladno raslo treba uzajamnost muškarca i žene. Kada to nije slučaj, vide se posljedice. Stvoreni smo da jedni druge slušamo i uzajamno se pomažemo. Možemo reći da bez uzajamnog obogaćivanja u tome odnosu – u misli i djelovanju, u osjećajima i radu, kao i u vjeri – njih dvoje ne mogu niti razumjeti dubinu onoga što znači biti muškarac i žena.

Moderna suvremena kultura otvorila je nove prostore, nove oblike slobode i nove dubine za obogaćivanje razumijevanja te razlike. Ali je također donijela mnoge sumnje i mnogo skepticizma. Primjerice,

pitam se, nije li takozvana rodna teorija također izraz frustracije i rezignacije koja ima za cilj brisati seksualnu razliku jer se ne zna s njom suočiti. Da, riskiramo napraviti korak unatrag. Uklanjanje razlike naime stvara problem, ne rješenje. Kako bi riješili probleme u svom odnosu, muškarci i žene moraju više razgovarati, više jedno drugo slušati, bolje se međusobno upoznati, više se voljeti. Moraju se jedno prema drugom odnositi s poštovanjem i prijateljski surađivati. Na tim ljudskim temeljima, poduprtim Božjom milošću, moguće je planirati doživotnu bračnu i obiteljsku zajednicu. Bračna i obiteljska veza je nešto ozbiljno, i to za sve, ne samo za vjernike. Želim pozvati intelektualce da ne zaobilaze tu temu kao da je to postalo nešto sporedno u zauzimanju za izgrađivanje slobodnijeg i pravednijeg društva.

Bog je povjerio zemlju savezu muškarca i žene: neuspjeh toga saveza oduzima toplinu zemlji i potamnjuje nebo nade. Znaci su već zabrinjavajući i vidimo ih. Htio bih, među ostalim, naglasiti dvije točke za koje smatram da zahtijevaju hitnu pozornost.

Prvo. Nema sumnje da moramo učiniti mnogo više za žene, ako želimo vratiti veću snagu uzajamnosti između muškaraca i žena. Nužno je, naime, da se ženu ne samo više sluša, već da njezin glas ima stvarnu težinu, priznati ugled u društvu i Crkvi. To je način na koji je Isus promatrao žene u jednom okruženju koje je bilo nepovoljnije od našega, jer su u tim vremenima žene bile građani drugog reda. Isus ju je promatrao na način koji baca jedno snažno svjetlo, koji osvjetljava jedan put koji vodi daleko, čiji smo prešli samo mali dio. Još nismo duboko shvatili ono što nam može

dati ženski genij, što žena može dati društvu i nama. Možda žene vide stvari na način koji upotpunjuje misao muškarca. To je put kojim treba slijediti većom kreativnošću i odvažnošću.

Drugo se promišljanje tiče teme muškarca i žene stvorenih na Božju sliku. Pitam se nije li kriza kolektivnog povjerenja u Boga, koje nam je donijelo toliko zla i zbog kojeg patimo od pomirenosti, nevjere i cinizma, povezana s krizom saveza između muškarca i žene. U stvari, biblijski izvještaj, s velikim simboličnom slikom zemaljskog raja i istočnoga grijeha, govori nam upravo da se zajedništvo s Bogom odražava u zajedništvu ljudskog para i da gubljenje povjerenja u nebeskog Oca rađa podjelu i sukob između muškarca i žene.

Velika je odgovornost Crkve, svih vjernika i prije svega vjerničkih

obitelji, koja izlazi iz nas, tjera ljude da ponovno otkriju ljepotu nauma stvaranja koji utiskuje Božju sliku također u savez između muškarca i žene. Zemlja se ispunja skladom i povjerenjem kada se savez između muškarca i žene živi ispravno. A ako ga muškarac i žena zajedno traže, međusobno i s Bogom, bez sumnje će ga naći. Isus nas otvoreno potiče na svjedočenje te ljepote koja je Božja slika.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/muskarac-i-zena/](https://opusdei.org/hr-hr/article/muskarac-i-zena/)
(7.03.2026.)